

[Ministeren for offentlige arbejder.]

og rigtig den skulle være, i hvert fald gerne takke for, at man har været villig til at arbejde på den måde.

Jeg har forstået det sådan, at der er en bred politisk dækning for det synspunkt, som i øvrigt er blevet nævnt af flere af ordførerne; at det nu er nødvendigt med en omprioritering inden for vores samlede anlæg af veje, at det er væsentligt at få fremskyndet anlæg af nogle overordnede veje, og at det altså må være en opgave for trafikministeriet at søge at få dette til at passé ind i de økonomiske rammer, vi nu engang skal indpasse os i, og at dette er et almindeligt synspunkt.

Jeg har forstået, at et andet almindeligt synspunkt — sikkert også med moderationer, når det kommer til konkrete lokale spørgsmål — er, at man, uden måske at ville sige til sin tid, at den hidtidige praksis har været forkert, alligevel vil mene, at det ikke i den fortsatte planlægning og arbejdsfordeling mellem staten og de lokale myndigheder er et rigtigt grundlag at lade staten betale anlægsudgifterne 100 pct. ved vejføringer og vejanlæg, hvorved lokale opgaver løses, og som i væsentlig grad betjener lokal trafik. Jeg siger det udtrykkeligt på denne måde, for begge dele skal med. Det er nemlig ganske klart, at mange af de gennemgående vejanlæg, som det er rimeligt at staten betaler fuldt ud, i praksis, når analyserne kommer, vil vise sig at have en betydelig overvægt af lokal trafik; det er ikke noget usædvanligt eller mærkværdigt, og det er også helt i orden. Det er et spørgsmål om både placeringen og selve den trafik, vejen skal betjene. Man vedtager naturligvis ikke en udtalelse eller sådan noget om dette; men jeg har dog forstået drøftelserne således, at der har været en bred sympati for den opfattelse, og jeg betragter det ikke som først og fremmest noget, vi fra trafikministeriet har bedt om, men som noget, der er fremgået af den fælles drøftelse og det samarbejde, der har været.

Jeg har derimod udtrykkelig gjort opmærksom på, at hvis man anlægger det synspunkt, må det få konsekvenser med hensyn til opgavefordelingen, og at det derfor er et spørgsmål mellem staten og kommunerne, der må indgå i de forhandlinger, vi skal

have, men at en mindst lige så vigtig side derved er byrdefordelingen. Jeg har også gjort opmærksom på, at hvis man anlægger det synspunkt, vil der være adskillige steder, dels på det administrative område med hensyn til vejfundsbevillinger, dels i lovgivningen, hvor man har ting liggende, som er bedømt ud fra det gamle system — ting, som endnu ikke er udført, og som man herefter kommer til at se anderledes på. Med hensyn til diskussionen om vej øst eller vest om Brabrand Sø, vil jeg for det første gerne sige, at jeg ved det samråd, vi havde, har forstået udvalget således, at det egentlig var et forholdsvis enigt udvalg, der spurgte mig, om jeg var villig til at fremsætte ændringsforslag på dette punkt til hovedlandevejsloven. Spørgsmålet var endda formuleret således, om jeg ville gøre det i indeværende samling. Mit svar, som i øvrigt er korrekt refereret af hr. Arne Larsen — dog med en tilføjelse, jeg gerne selv vil give — gik ud på, at jeg ikke kunne se, det var rigtigt at gøre det i indeværende samling, at jeg først og fremmest måtte have lejlighed til at drøfte dette spørgsmål med Århus kommune og Århus amt, at jeg i øvrigt mente, at det måtte indgå i overvejelserne om byrdefordeling og opgavefordeling, at det i høj grad kunne blive et spørgsmål om, hvem der skulle betale det vejanlæg, der var nødvendigt for den trafik, der her var tale om, men at jeg med disse forbehold i øvrigt var villig til efter udvalgets ønske at komme med et sådant ændringsforslag til næste år.

Jeg kan altså i og for sig tilslutte mig alle parter; vi skal have disse ting drøftet i sommer, og jeg mener, at hvis man anlægger det hovedprincip, jeg omtalte før, må man komme til det resultat, at linjeføringen øst om Brabrand Sø er en linjeføring af samme karakter som f. eks. Søringen i København, altså sådan at den må indgå i drøftelserne om en ændret opgave- og byrdefordeling. Naturligvis kan man ikke på forhånd tage stilling, det vil jeg da gerne medgive; det er også derfor, jeg har sagt, at vi ikke kunne gøre det i denne samling. Vi må have disse ting mere afklaret først. Men på den anden side vil jeg gerne her sige, at jeg i hvert fald vil holde på, at vi skal anvende samme principper og samme retningslinjer i Århus som i København og alle andre steder i landet.